

tana yhteensä Smk 7,500: — ja tontista n:o 4, jonka omistaja toistaiseksi oli tuntematon, saman neliöjalkahinnan mukaan laskettu kauppahinta. Päätöksen täytäntöönpaneminen annettiin kamarin tehtäväksi.

Kaisaniemen puiston osan pakkolunastaminen valtionrautateiden tarpeisiin. Vuonna 1880 oli määrätty valtionrautateiden tarpeisiin pakkoluovutettavaksi ¹⁾ 15,240 neliöjalan laajuinen alue Kaisaniemen puistosta. Tällöin oli kaupungin puolelta vaadittu korvausta Smk 2: 50 neliöjalalta, jota vastoin rautatienhallitus oli tarjonnut ainoastaan Smk —: 75 neliöjalalta valtion arviomiesten määrätessä alueen hinnaksi Smk 1: 25 neliöjalalta. Vuonna 1880 antamassaan päätöksessä läänin kuvernööri velvoitti kaupungin luovuttamaan mainitun alueen rautatiehallinnolle valtion arviomiesten määräämästä hinnasta eli yhteensä 19,050 markasta. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ olla valittamatta tästä päätöksestä.

2. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.

Lisäys saarien ja pienempien asuntopuistojen tarkoitettujen paikkojen vuokraoikeuksiin. Kaupunkiin kuuluvan saaren n:o 117 Länt. Pihlajasaaren vuokraoikeuden pidennystä koskevan kysymyksen ³⁾ yhteydessä kaupunginvaltuusto antoi ⁴⁾ tätä asiaa käsittelemään asetulle valiokunnalle tehtäväksi antaa lausunnon kysymyksestä, oliko syytä jossain suhteessa luopua valtuuston vuonna 1877 tekemästä päätöksestä ⁵⁾, jolla saarien ja pienempien, hyväksytyjen piirustusten mukaan rakennettavien asuntopuistopaikkojen vuokra-aika oli määrätty kolmeksi kymmeneksi vuodeksi. Valiokunnan annettua mietintönsä ⁶⁾ valtuusto sen ehdotuksen mukaisesti päätti ⁷⁾ kehoittaa rahatoimikamaria lisäämään kyseisten kaupungille kuuluvien maa-alueiden vuokraoikeuksiin seuraavansisältöisen uuden kohdan:

13) Jos vuokraaja, joka aikoo tilalla suorittaa kalliita kaunistustöitä tai ryhtyä muihin suurehkoihin parannuksiin, joihin uhratuista kustannuksista hän ei ehdi saada korvausta ennen vuokra-ajan päättymistä, haluaa saada vuokra-aikansa pidennetyksi, tulee hänen kymmenen vuoden kuluessa sen jälkeen kun kaupunki on antanut tilan vuokralle antaa rahatoimikamariin suunniteltuja parannuksia koskeva ehdotus, jolloin kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin sitä puollettua voi kohtuullista vuokran korotusta vastaan myöntää hänelle vuokra-ajan pidennystä enintään kaksikymmentä vuotta ehdoin, että luvatut parannukset asianmukaisesti pannaan toimeen kymmenen vuoden kuluessa siitä kun kaupunginvaltuusto on hyväksynyt niitä koskevat ehdotukset ja myöntänyt pidennetyt vuokraoikeudet.

Erään Kaivopuiston osan luovuttaminen huvilatonteiksi. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1880 lähettänyt ¹⁾ rahatoimikamariin kysymyksen, voiko kaupunki sallia, että Ulrikasborgs bad- och brunnsinrättnings aktiebolag niminen yhtiö luovutti Puistokatuun rajoittuvan osan Kaivopuistoa huvilapalstoiksi, mistä kysymyksestä maistraatti oli pyytänyt valtuuston lausuntoa. Sitten kun kamarin lausunto vuonna 1881 oli saapunut ja asiaa koskevat asiakirjat valtuuston päätöksen ²⁾ mukaisesti painatettu, asia

¹⁾ Ks. s. 95. — ²⁾ Valt. pöytäk. 22 p. maalisk. 10 §. — ³⁾ Ks. s. 163. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 15 p. maalisk. 8 §. — ⁵⁾ Ks. 1875—78 kert. s. 229 ja 232. — ⁶⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 13. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 7 §. — ⁸⁾ S:n 29 p. maalisk. 7 §.

vielä lähetettiin ¹⁾ valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Borenius, Eneberg ja Wegelius ja jonka tuli täydentää asiakirjat ja antaa uusi lausunto asiasta. Valiokunnan lausunto ei kuitenkaan saapunut kertomusvuoden kuluessa.

Lastenkodinkadun varrella olevien tonttien vuokralleanto. Talonomistaja K. Wilkman ja kivenhakkaaja J. Danielsson olivat rahatoimikamarilta anoneet saada kumpikin vuokrata käyttämättä olevan alueen Lastenkodinkadun varrelta, nimittäin edellinen mainitun kadun, Ruoholahdenkadun ja lastenkodin tontin välillä sijaitsevan alueen, joka laadittuun asemapiirrookseen oli merkitty Lastenkodinkadun tontiksi n:o 1 a, ja jälkimmäinen osan Lastenkodinkadun ja Lugnet-huvilan tontilla olevien työväenasuntojen välistä paikkaa; tämä alue oli merkitty Lastenkodinkadun tontiksi n:o 5. Toimitettujen mittauksen jälkeen, joissa edellisen tontin pinta-alan oli todettu olevan 18,291. ^o ja jälkimmäisen 11,775 neliöjalkaa, kamari oli tarjonnut tontit julkisella huutokaupalla ehdoin, että tarjoukset oli jätettävä kaupunginvaltuuston tutkittaviksi sekä m. m., että vuokraoikeus myönnettiin ainoastaan toistaiseksi ja kunnes kaupunki itse tarvitsi kyseistä maata, jolloin haltijan tuli korvauksetta poistaa sinne teetetyt rakennukset ja luovuttaa alue kaupungille. Huutokaupassa oli tontista n:o 1 a korkeimman tarjouksen, 330 markkaa vuosivuokraa, tehnyt talonomistaja Wilkman ja tontista n:o 5 korkeimman tarjouksen, 305 markkaa vuosivuokraa, talonomistaja F. R. Strömberg. — Kamarin esityksestä valtuusto hyväksyi ²⁾ nämä molemmat tarjoukset, jälkimmäisen kuitenkin sellaisin lisäehdoin, että ylempänä olevalta maalta tai Lugnet-huvilalta tulevan veden toistaiseksi ja kunnes kaupungin suunnittelema Lapinlahdenkatua pitkin kulkeva viemäri saatiin aikaan, sai johtaa kyseisen tontin kautta samaa avointa kanavaa myöten, jota siihen asti oli käytetty.

Myöhemmin kivenhakkaaja J. Danielsson anoi rahatoimikamarilta, että hän saisi rakennustarkoitukseen vuokrata Lastenkodinkadun varrella sijaitsevan tontin, joka rajoittui mainitun kadun tonttiin n:o 1 a ja lastenkodin tonttiin. Sen jälkeen toimitetussa huutokaupassa, jossa tonttipaikka tarjottiin vuokralle toistaiseksi ja muuten vuokratonttien suhteen voimassa olevin ehdoin sekä sellaisin varauksin, että kaupunki sai käyttää hyväkseen paikalta saatavan ruokamullan, hakija teki korkeimman tarjouksen, 500 markkaa vuodelta. Kamarin puollettua tätä tarjousta kaupunginvaltuusto hyväksyi ³⁾ sen.

It. Viertotien varrella olevien alueiden vuokralleanto. Puuseppä G. Karlsson ja tehtaantyohtekijä J. V. Friberg olivat rahatoimikamarilta anoneet saada rakennettavaksi vuokrata kumpikin käyttämättömän alueen It. Viertotien läheltä; kumpikin alue kuului huvilaan n:o 16 ja sijaitsi Harjun huvilapalstasta n:o 16 a länteen. Sen jälkeen toimitetussa huutokaupassa, jossa alueet tarjottiin vuokralle kolmeksi kymmeneksi vuodeksi myöntämällä mahdollisuus kahdenkymmenen vuoden vuokranpidennykseen kaupungin asunotohuviloita koskevin vuokraehdoin, teki korkeimman tarjouksen huvilapalstasta 16 c hakija Karlsson ja huvilapalstasta n:o 16 d hakija Friberg; kumpikin tarjous oli 150 markkaa vuodelta. Kamarin puollettua näitä tarjouksia kaupunginvaltuusto hyväksyi ne ³⁾.

Huvilan n:o 34 Brogårdin vuokralleanto. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1879 päättänyt ⁴⁾, että huvila n:o 34 Brogård sen jälkeen kun entiseltä

¹⁾ Valt. pöytäk. 26 p. huhtik. 7 §. — ²⁾ S:n 15 p. marrask. 13 §. — ³⁾ S:n 20 p. jouluk. 12 §. — ⁴⁾ Ks. s. 12.

vuokraajalta, vaskenvalaja G. Lindströmiltä oli evätty hänen anomansa vuokra-ajan pidennys, tarjottaisiin uudella huutokaupalla vuokralle kolmena huvilapalstana, joista n:o 1 käsitti 0.718, n:o 2 1.421 ja n:o 3 0.405 tynnyrinalaa. Tämän päätöksen täytäntöönpaneminen viivästyi, koska vaskenvalaja Lindström ainoastaan oikeudenkäynnillä saatiin luovuttamaan mainittu huvila kaupungin käytettäväksi. Turun hovioikeuden päätöksen asiassa langettua anoivat kuitenkin tapettitehtailija G. Rieks sekä vaununtekijänleski F. Sandstedt ja hänen tyttärensä E. Sandstedt, jotka omistivat joitakin huvilan alueella olevia rakennuksia, rahatoimikamarilta, että he saisivat ilman edelläkäyvää huutokauppaa ottaa haltuunsa ensiksi mainitut palstat n:ot 2 ja 3 1,500 markan ja 400 markan vuotuisista vuokramaksuista, ja molemmat viimeksi mainitut yhteisesti palstan n:o 1 900 markan vuosivuokrasta, minkä ohessa vaskenvalaja Lindström ilmoitti haluavansa 400 markan vuosivuokrasta ottaa haltuunsa palstan n:o 3. Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto vuonna 1881 rahatoimikamarin ehdotuksesta päätti ¹⁾ valtuuttaa tämän vuokraamaan puheena olevan huvilan palstan n:o 2 kolmeksi kymmeneksi vuodeksi lukien sanotun vuoden tammikuun 1 p:stä tehtailija Rieksille 1,500 markan vuosivuokrasta ja saman huvilan palstan n:o 1 leski Sandstedtille ja hänen tyttärelleen yhteisesti 900 markan vuosivuokrasta sekä tarjoamaan palstan n:o 3 tavallisessa järjestyksessä vuokrahuutokaupalla. Palstan n:o 2 vuokralleantoon oli edelleen liitettävä ehto, että vuokraajan, tehtailija Rieksin, tuli tarpeen mukaan louhia ohikulkevan kadun varrella oleva kallio sekä teettää sinne katuja ja jalkakäytävä. Vaskenvalaja Lindströmin esittämän anomuksen hänen omistamiensa Brogårdin huvilan alueella olevien rakennusten siirtämisen lykkäämisestä valtuusto sen ohessa kamarin antaman lausunnon mukaisesti epäsi ²⁾.

Maistraatti kieltäytyi kuitenkin antamasta virka-apua Brogårdin huvilan vuokralleantoa koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen täytäntöönpanemiseen. Sen johdosta valtuusto antoi ³⁾ valiokunnalle, johon kuului vtt Eneberg, Borenius ja Wegelius, tehtäväksi antaa lausunnon siitä, oliko maistraatin päätöksestä valitettava, ja siinä tapauksessa laatia valituskirjelmän ehdotuksen.

Valtuuston sen jälkeen valitettua ⁴⁾ läänin kuvernöörille maistraatin päätöksestä, mutta kuvernöörin hylättyä valituksen valtuusto päätti ⁵⁾ kuvernöörin päätöksessä annetun määräyksen mukaisesti ilmoittaa asian maistraatille uutta toimenpidettä varten.

Uuni- eli Uuninsuusaarten vuokralleanto. Kaupunginvaltuuston päätettyä, että Pohj. ja Etel. Uuni- eli Uuninsuusaaret, joiden vuokra-aika päättyi kertomusvuoden kuluessa, annettaisiin molemmat yhdessä uudestaan vuokralle viideksi vuodeksi varastopaikoille vahvistetuin ehdoin, mainittujen saarten vuokraaja, maalarimestari F. J. Holmgren, joka oli rakentanut Pohj. Uunisaaren asuintalon ja perustanut sinne öljykeittämön, värimyllyn y.m., oli rahatoimikamarilta anonut, että molemmat saaret vuokrattaisiin hänelle uudestaan, mikäli mahdollista viidenkymmenen vuoden ajaksi, missä tapauksessa hän suostui suorittamaan niistä vuosivuokraa 200 markkaa

¹⁾ Valt. pöytäk. 8 p. helmik. 15 §. — ²⁾ S:n s:n 16 §. — ³⁾ S:n 15 p. maalisk. 3 §. — ⁴⁾ Ei voida todeta, tehtiinkö valitus valiokunnan ehdotuksesta ja oliko valituskirjelmä laadittu sen ehdotuksen mukaisesti, koska valiokunnan asiasta antamaa lausuntoa ei ole liitetty kaupunginvaltuuston pöytäkirjoihin eikä valtuuston päätöstä valituksen tekemisestä mainita pöytäkirjoissa. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 16 p. elok. 23 §.

aikaisemman 65 markan maksun sijaan. Toimitettuaan paikalla katselmuksen rahatoimikamari ehdotti, että mainitut saaret vuokra-ajan päätyttyä vuokrattaisiin uudestaan hakijalle asuntohuviloita koskevin vuokraehdoin eli kolmeksi kymmeneksi vuodeksi myöntämällä vuokraajalle mahdollisuus kahdenkymmenen vuoden vuokranpidennykseen sekä velvoittamalla hänet vuokrakauden kestäessä pitämään kyseinen teollisuuslaitos käynnissä ja vuosittain suorittamaan sekä säädetty pohjavero, 0.105 tynnyriä rukiita, että myös vuotuista rahavuokraa kolmenakymmenenä ensimmäisenä vuotena 200 markkaa ja sen jälkeen se määrä, minkä valtuusto silloin katsoi kohtuulliseksi. Kaupunginvaltuusto hyväksyi¹⁾ rahatoimikamarin ehdotuksen sen kaikilta osilta.

Suoja-alueen luovuttaminen Greijuksen ampumaradoille. Senaatin sota-asiaain toimituskunta ilmoitti, että valtio oli perustaakseen uusia ampumaratoja kaupunkiin sijoitetulle sotaväelle ostanut Fredriksperin tilan, jota vastoin kysymys ampumaradoille tarpeettoman mainitun tilan osan myymisestä kaupungille oli saanut raueta eikä senaatti myöskään ollut voinut hyväksyä niitä ehtoja, joilla kaupunginvaltuusto vuonna 1880 antamassaan lausunnossa²⁾ oli ilmoittanut suostuvansa luovuttamaan erään Greijuksen tilan ulkopalstan suunniteltujen ampumaratojen suoja-alueeksi. Samalla sota-asiaain toimituskunta vaati valtuustolta uutta lausuntoa siitä, eikö kaupunki voisi luovuttaa kyseistä suoja-aluetta valtiolle ilmaiseksi, missä tapauksessa kaupunki saisi takaisin ne Sandnäsin ja Bergan huvilain alueet, joilla silloiset ampumaradat sijaitsivat.

Kaupunginvaltuuston kanslian lähetettyä asian rahatoimikamariin ja sen jälkeen kun puheena olevilla alueilla oli toimitettu katselmuksia, kamari katsoi selvitetyn, että suoranaisten taloudellinen tappio, joka kaupungille koituisi puheena olevan Greijuksen palstan käyttämisestä edellä mainittuun tarkoitukseen, olisi n. 800 markkaa vuodessa. Koska kaupungille palautuvat Sandnäsin ja Bergan alueet kenties myöhemmin voitiin tehdä kaupungille enemmän tuloa tuottaviksi kuin aikoinaan oli arvioitu, ja koska oli tärkeätä saada kysymys ampumaratojen siirtämisestä lopulta ratkaistuksi, kamari kuitenkin puolestaan piti kohtuullisena sellaista sovitelua, että mainittu tappio jaettaisiin tasan kaupungin ja valtion kesken. Kaupunginvaltuuston oli sentähden lausunnossaan rajoituttava vaatimaan kaupungille Greijuksen alueen käytöstä 400 markan suuruinen vuotuinen korvaus.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti³⁾ antaa sen suuntaisen lausunnon, että kyseinen Greijuksen tilan ulkopalsta luovutettaisiin korvauksetta uusien ampumaratojen suoja-alueeksi edellyttäen, että kaupunki sai takaisin ne Sandnäsin ja Bergan huvilain alueet, jotka silloin olivat luovutetut sotaväen maaliinammuntarataa varten.

Myöhemmin kaupunginvaltuusto antoi⁴⁾ rahatoimikamarille toimeksi tehdä valtion kanssa edellä mainittua luovutusta koskevan sopimuksen.

Niiden tilain vuokralleanto, joiden vuokra-aika päättyi vuonna 1881. Kamarin laatiman ehdotuksen, joka koski rautatien pohjoispuolella olevien tilain n:o:jen 17—20 Södernäsin, n:o 89 Hanaholman, n:o 90 Honholman, n:o 91 Ison Verkkosaaren, n:o 92 Pienen Verkkosaaren, n:o 98 Vrakholman, n:o 102 Ryssänsaaren, n:o 107 Pohj. Uunisaaren ja n:o 108 Etel. Uunisaaren

¹⁾ Valt. pöytäk. 20 p. syysk. 5 §. — ²⁾ Ks. s. 94. — ³⁾ Valt. pöytäk. 16 p. elok. 16 §. — ⁴⁾ S:n 20 p. jouluk. 10 §.

sekä Kaisaniemen ravintolan, joiden kaikkien vuokra-aika päättyi kertomusvuoden kuluessa, uutta vuokralleantoa, kaupunginvaltuuston kanslia lähetti aikaisemmin erästä toista vuokra-asiaa käsittelemään asetettuun valiokuntaan ¹⁾. Edellä mainittuja tiloja koskevassa tämän valiokunnan mietinnön ²⁾ osassa valiokunta pääasiallisesti kamarin ehdotuksen mukaisesti ehdotti, että saaret n:ot 89 Hanaholma ja 98 Vrakholma kumpikin annettaisiin vuokralle kolmeksi kymmeneksi vuodeksi asuntohuviloiden suhteen voimassa olevin ehdoin. Södernäsin tilat n:ot 17—20 yhtenä ainoana tilana vaihtoehtoisesti viideksi tai kymmeneksi vuodeksi kaupungin istutusalueita koskevin ehdoin, saaret n:ot 90 Honholma, 91 Iso Verkkosaari, 92 Pieni Verkkosaari ja 102 Ryssänsaari jokainen erikseen sekä n:o 107 Iso Uunisaari ja 108 Pieni Uunisaari molemmat yhdessä viideksi vuodeksi varastopaikkojen vuokralleannossa noudatettavin ehdoin samoin kuin Kaisaniemen ravintola ravintolaliikkeen ylläpitämistä koskevine oikeuksineen ja velvollisuuksineen vaihtoehtoisesti kolmeksi tai viideksi vuodeksi.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto hyväksyi ³⁾ valiokunnan ehdotuksen rahatoimikamarin myöhemmin ehdottamin lisäyksin, että Kaisaniemen ravintolan tuleva vuokraaja oikeutettiin pitämään ravintola suljettuna marras- ja joulukuun.

Vuokraoikeuden pidennys. Arkkitehti F. A. Sjöström ja puutarhuri M. G. Stenius, joilla oli vuoteen 1908 yhteisesti vuokralla kaupunkiin kuuluva saari, n:o 117 Länt. Pihlajasaari, josta he suorittivat vuodessa l. s. s. s. tynnyriä ruista pohjaveroa ja 100 markkaa rahavuokraa, ja jotka aikoivat paitsi asuinrakennuksia sekä vartiotupaa, huvimajoja ja uimahuoneita vähitellen järjestää sinne siltoja, teitä, käytäviä, puuistutuksia y. m., olivat rahatoimikamarilta anoneet, että vuokra-aikaa pidennettäisiin kaksikymmentä vuotta, joten se siis kestäisi vuoteen 1928 ehdoin, että ellei luvattuja töitä suoritettu, heidän katsottaisiin menettäneen vuokrakauden pidennysoikeus. Kamarin puoleltua tätä anomusta ehdoin, että luvattujen kaunistustöiden suunnitelmaa tarkasti noudatettiin, että vuokraajat siinä tapauksessa, ettei laitteita hyvin hoidettu ja pidetty kunnossa, menettivät pidennysoikeutensa sekä että vuotuinen rahavuokra pidennysajalta korotettiin 200 markkaan, kaupunginvaltuusto lähetti ⁴⁾ asian valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Brummer ja Dittmar sekä ylitirehtöörin-apulainen K. J. Numell. Sen jälkeen antamassaan mietinnössä ⁵⁾, joka kaupunginvaltuuston päätöksen ⁶⁾ mukaisesti julkaistiin painosta ja jossa käsiteltiin eräitä muitakin valiokuntaan lähetettyjä asioita ⁷⁾, valiokunta puolsi anomusta kamarin ehdottamin ehdoin ja sellaisin lisäyksin, että jos hakijat halusivat saada pyydetyn vuokra-ajan pidennyksen, saaren kaunistamissuunnitelmat oli toteutettava kymmenen vuoden kuluessa pidennyksen myöntämisestä. — Kaupunginvaltuusto hyväksyi ³⁾ valiokunnan ehdotukset.

Suomalainen teatteritalo-osakeyhtiö oli rahatoimikamarilta anonut, että yhtiö edelleenkin saisi pitää vuokratta hallussaan sille luovutetun Arkadian huvilan alueen niin kauan kuin siellä oli teatteritalo ja se pidettiin hyvässä kunnossa. Kamarin lausunnon mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti ⁸⁾ oikeuttaa mainitun yhtiön pitämään vuokratta hallussaan kyseisen alueen, jonka pinta-alan oli todettu olevan 28,327. s neliöjalkaa, jatkuvasti

¹⁾ Ks. alemm. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 13. — ³⁾ Valt. pöytäk. 21 p. kesäk. 7 §. — ⁴⁾ S:n 15 p. maalisk. 8 §. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 13. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 30 p. toukok. 18 §. — ⁷⁾ Ks. s. 158 ja 163. — ⁸⁾ Valt. pöytäk. 10 p. toukok. 6 §.

vuoden 1900 loppuun, ehdoin, että siellä ylläpidettiin suomalaista näyttämöä sekä että yhtyi asianmukaisesti piti kunnossa teatterin koillis- ja kaakoispuolella olevan alueen kuitenkin aitaamatta sitä sekä kivesi alueen, jos kaupunki vastedes tuli kiveämään teatterin edustalla olevan paikan.

Vuokraoikeuden siirto. Rahatoimikamarin suosituksesta kaupunginvaltuusto oikeutti kauppias A. A. Kovinin kaupunkia kuulematta luovuttamaan toiselle henkilölle vuokraamansa tilan n:o 31 Pienen Siltasaaren 1) vuokraoikeuden.

Samanlaisen vapaamman käyttöoikeuden kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin puoltavain lausuntojen mukaisesti myönsi alla mainituille hakijoille, nimittäin juomanpanijan leskelle L. Nilssonille Kivelän huvilaan n:o 57 2), kauppias H. F. Fagerholmille Suruttoman huvilaan n:o 25 c 3), Osberg & Baden tehdasliikkeelle Näkin huvilaan n:o 29 ja Pannukakkunimiseen saareen n:o 88 4) sekä arkkitehti F. A. Sjöströmille ja puutarhuri M. G. Steniukselle heidän yhteisesti vuokraamaansa saareen n:o 117, Länt. Pihlajasaareen 5) nähden, kuitenkin ehdoin, että kyseiset tilat sai luovuttaa toiselle henkilölle ainoastaan kokonaisina, mutta ei osia niistä ilman erityistä lupaa.

Töölössä olevan huvila-alueen jako. Kauppiaanleski M. Bäck ja kauppias C. O. Lindström olivat rahatoimikamarilta anoneet, että kaupungille kuuluva Töölössä sijaitseva huvila-alue n:o 56 a, joka oli leskirouva Bäckillä vuokralla, jaettaisiin kahdeksi palstaksi, joista toinen jäisi leskirouva Bäckille ja toisen ottaisi haltuunsa kauppias Lindström, ja että alueen vuokramaksu, 225 markkaa vuodelta, arvioinnin jälkeen jaettaisiin näiden molempien palstain kesken. Kamarin myönnettyä tähän ehdoin, että alueitten vuokramaksut olisivat yhteensä 300 markkaa, hakijat anoivat kaupunginvaltuustolta, että vuokramaksua koskeva kamarin päätös kumottaisiin. Palautettuaan 6) asian rahatoimikamariin valtuusto sen lausunnon mukaisesti päätti 7) vahvistaa kamarin edellä mainitun päätöksen, joten siis vuokramaksun vuoden 1882 alusta tuli olla 300 markkaa vuodessa ja jakautua molempien palstain kesken niin kuin niitä arvioitaessa kohtuulliseksi havaittiin.

Kappelin vuokraehtoien huojoennus. Kauppias A. J. Johansson, joka kaupunginvaltuuston vuonna 1879 tekemän päätöksen 8) mukaisesti oli saanut vuokralle haltuunsa esplanaadin kahvilapaviljongin eli n.s. Kappelin, oli rahatoimikamarilta anonut vapautusta vuokrasopimuksen mukaisesta velvollisuudesta rakentaa toisen vuokravuoden kuluessa esplanaadin koilliskulmaan uusi pensaskasvien ympäröimä paviljonki, josta olisi näköala Eteläsatamaan. Kamarin puollettua hakijan anomusta valtuusto päätti 9) vapauttaa vuokraajan mainitusta velvollisuudesta.

Lupa uudisrakennusten teettämiseen vuokra-alueille. Maistraatin pyydettyä kaupunginvaltuuston lausuntoa puuseppämestari K. H. Bärlundin tekemästä anomuksesta, että hänet oikeutettaisiin rakennuttamaan erinäisiä uudisrakennuksia Eläintarhan huvila-alueelle n:o 1, valtuusto päätti 10) puolestaan ehdottaa anomuksen evättäväksi, koska suunniteltujen rakennusten muoto poikkesi Eläintarhan huviloille hyväksytystä rakennussuunnitelmasta.

1) Valt. pöytäk. 22 p. helmik. 4 §. — 2) S:n 8 p. helmik. 12 §. — 3) S:n s:n 13 §. — 4) S:n s:n 14 §. — 5) S:n 20 p. syysk. 8 §. — 6) S:n 25 p. lokak. 2 §. — 7) S:n 15 p. marrask. 20 §. — 8) Ks. s. 13. — 9) Valt. pöytäk. 15 p. marrask. 12 §. — 10) S:n 12 p. huhtik. 2 §.

Eläintarhan huvilan n:o 5 vuokraajan kauppias G. R. Jankesin anomukseen saada rakentaa mainitun huvilan alueelle ulkokuonerakennus ynnä leivintupa ja renkihuone kaupunginvaltuusto myöntyi ¹⁾ rahatoimikamarin sitä puollettua.

Lupa uimahuoneen pitämiseen Katajanokalla. Tehdystä anomuksesta kaupunginvaltuusto myönsi ²⁾ konttoristi H. V. Huldénille luvan pitää Katajanokan pohjoisrannalla kesällä 1881 ja vastedes, kunnes kaupunki tarvitsi alueen muuhun tarkoitukseen, kelluvaa väliaikaista uimahuonetta.

Lupa kivihuilten varastointiin Skatakubb-saarelle. Kaupunginvaltuusto myöntyi ³⁾ luotsi- ja majakkalaitoksen ylläpidon anomukseen, että se oikeutettaisiin pitämään varastossa kivihuilia tulli- ja luotsilaitosten höyryalusten tarpeiksi kaupunkiin kuuluvassa Skatakubb-saarella, mihin tätä tarkoitusta varten rakennettaisiin varastosuojia.

Vuokraoikeuden peruuttaminen. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾ antaa maaliskuun 15 p:nä 1876 tehdyn vuokrasopimuksen, jolla eräs Kampinmalmin alue oli luovutettu Suomen valtiolle, raueta lukien huhtikuun 1 p:stä 1882.

3. Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat kysymykset.

Tavarapaviljonkien rakennuttaminen Eteläsatamaan. Läänin kuvernöörin pyydettyä kaupunginvaltuuston lausuntoa tullinylijohtokunnan esittämästä anomuksesta, että kaupunki velvoitettaisiin rakentamaan Eteläsatamaan kaksi tavarapaviljonkia ynnä tullipalvelijaston vartiohuone, valtuusto lähetti ⁵⁾ asian valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Bergelund, Kjällmanson ja Malmgren. Sen jälkeen antamassaan mietinnössä valiokunta esitti lausuntoehdotuksen, jossa vaadittiin, että tullinylijohtokunnan esitys oli jätettävä huomioon ottamatta. Valtuusto hyväksyi ⁶⁾ tämän lausunnon sellaisenaan ja antoi valiokunnan ehdotuksesta rahatoimikamarille tehtäväksi edelleen tutkia kysymystä ja aikanaan antaa siitä valtuustolle uuden ehdotuksen.

Kunnallisen sairaalan rakennuttaminen. Kaupunginvaltuuston päätettyä ⁷⁾ ottaa suurehkon lainan terveyslautakunta oli antanut arkkitehti A. Th. Deckerille tehtäväksi laatia valtuuston aikaisemmin rakennettavaksi päättämän ⁸⁾ kunnallisen sairaalan luonnospirustukset ja kustannusarvion. Arkkitehti Deckerin suorittua tämän tehtävän lautakunta lähetti valtuustolle hänen piirustuksensa, joihin liitettyssä kustannusarviossa itse sairaalarakennuksen ynnä sen lämpöjohdon aiheuttamat kustannukset oli arvioitu 48,000 markaksi, talusrakennuksen kustannukset 18,000 markaksi ja tarpeellisten ulkokuoneiden kustannukset 4,000 markaksi eli siis koko rakennustyön kustannukset 70,000 markaksi. Valtuusto lähetti ⁹⁾ sen jälkeen asian rahatoimikamariin, jonka kaupungininsinööriä kuultuaan tuli

¹⁾ Valt. pöytäk. 16 p. elok. 17 §. — ²⁾ S:n 12 p. huhtik. 1 §. — ³⁾ S:n 30 p. toukok. 2 §. — ⁴⁾ S:n 8 p. helmik. 11 §. — ⁵⁾ S:n s:n 6 §. — ⁶⁾ S:n 30 p. toukok. 7 §. — ⁷⁾ Ks. s. 174 ja seur. — ⁸⁾ Ks. 1875—78 kert. s. 338 ja seur. — ⁹⁾ Valt. pöytäk. 25 p. lokak. 7 §.